

Παραμυθίας Σεραπίων: Να μην κλείσουν τα στρατόπεδα στους Φιλιάτες - Θα έχουμε δραματικές συνέπειες σε εθνικό και τοπικό επίπεδο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Παραμυθίας, Φιλιατών, Γηρομερίου και Πάργας

Τον έν-το-νο προ-βλη-μα-τι-σμό του γι-α την ε-πι-κεί-με-νη κα-τάρ-γη-ση του 628 Τάγ-μα-τος Πε-ζι-κού και του Στρα-το-πέ-δου «Υ-πο-λο-χα-γού Θω-μά Τρι-άν-τη» στους Φι-λι-ά-τες Θε-σπρω-τί-ας εκφράζει ο Σε-βα-σμι-ώτα-τος Μη-τρο-πο-λί-της Πα-ρα-μυ-θί-ας, Φι-λι-α-τών, Γη-ρο-με-ρί-ου και Πάρ-γας κ. Σε-ρα-πί-ω-ν.

“Το 628 Τάγ-μα Πε-ζι-κού και το Στρα-τό-πε-δο «Υ-πο-λο-χα-γού Θω-μά Τρι-άν-τη» Φι-λι-α-τών α-πο-τε-λούν α-νυ-πέρ-βλη-τα ε-χέγ-γυ-α της ε-θνι-κής α-σφά-λει-ας

της πε-ρι-ο-χής μας και της χώ-ρας μας στο βο-ρει-ο-δυ-τι-κό της τμή-μα”, αναφέρει ο Σεβασμιώτατος.

Το ι-στο-ρι-κό Στρα-τό-πε-δο «Υ-πο-λο-χα-γού Θω-μά Τρι-άν-τη» εί-ναι το μο-να-δι-κό στον νο-μό Θε-σπρω-τί-ας και κα-τέ-χει νευ-ραλ-γι-κή θέ-ση στην πα-ρα-με-θό-ρι-ο αυ-τή πε-ρι-ο-χή της Ελ-λά-δας. “Προς ε-πίρ-ρω-ση των λε-γο-μέ-νων μας, ε-πι-ση-μαί-νου-με ό-τι, εν ό-ψει της κα-τάρ-γη-σης των προ-α-να-φερ-θει-σών α-μυν-τι-κών δυ-νά-με-ων, κυ-κλο-φό-ρη-σαν στους Φι-λι-ά-τες φυλ-λά-δι-α, ό-που α-να-γρα-φό-ταν η φρά-ση “Α-πε-λευ-θε-ρω-τι-κός Στρα-τός Θε-σπρω-τί-ας”, στο κέν-τρο δέ-σπο-ζε η αλ-βα-νι-κή ση-μαί-α, ε-νώ στο τέ-λος α-κο-λου-θού-σε το σύν-θη-μα “Free Chameria” [Chameria (Τσα-μου-ρι-ά) εί-ναι η Αλ-βα-νι-κή ο-νο-μα-σί-α της Θε-σπρω-τί-ας]”, τονί-ζει και υπο-γραμ-μί-ζει ό-τι τα εν λό-γω φαι-νό-με-να, σε συν-δυ-α-σμό με την ε-πι-κεί-με-νη α-πο-μά-κρυ-ν-ση α-πό την α-κρι-τι-κή πε-ρι-ο-χή μας κά-θε πα-ρά-γον-τα ε-θνι-κής α-σφά-λει-ας και πο-λι-τι-κής προ-στα-σί-ας, θα έ-χουν ο-μο-λο-γου-μέ-νως δρα-μα-τι-κά α-πο-τε-λέ-σμα-τα τό-σο σε ε-θνι-κό, ό-σο και το-πι-κό-κοι-νω-νι-κό ε-πί-πε-δο.

“Οι ε-πι-πτώ-σεις στην εν-δε-χό-με-νη, αλ-λά κα-θό-λου α-πί-θα-νη, υ-πο-νό-μευ-ση των ε-θνι-κών μας συμ-φε-ρόν-των λό-γω της κα-τάρ-γη-σης της στρα-τι-ω-τι-κής δυ-νά-με-ως της πα-ρα-με-θο-ρί-ου πε-ρι-ο-χής μας, εί-ναι προ-φα-νέ-στα-τες και, ως εκ τού-του, α-δύ-να-τον να υ-πο-τι-μη-θούν, γε-γο-νός που κα-θι-στά ε-πι-τα-κτι-κό-τα-τη την α-νάγ-κη γι-α την ε-ξεύ-ρε-ση ά-με-σης λύ-σης ή και με-τα-βο-λής των α-φο-ρών-των σε αυ-τήν σχε-δι-α-σμών του αρ-μο-δί-ου Υ-πουρ-γεί-ου Ε-θνι-κής Άμυ-νας”, σημειώ-νεται.

“Η δι-αρ-κής μεί-ω-ση του πλη-θυ-σμού της α-κρι-τι-κής ε-παρ-χί-ας μας ση-μαί-νει ο-λο-έ-να και εν-το-νό-τε-ρα τη δρα-μα-τι-κή ε-ρη-μο-ποί-η-σή της, πολ-λώ δε μάλ-λον υ-πό τη δι-αρ-κή α-πει-λή ο-ποι-ασ-δή-πο-τε αλ-λό-τρι-ας ε-πι-βου-λής και με τη δι-και-ο-λο-γη-μέ-νη α-να-σφά-λει-α που αυ-τή συ-νε-πά-γε-ται”, αναφέρει.

Αναλυτικά ο Σεβασμιώτατος στον προβληματισμό του αναφέρει:

Με-τά πολ-λής α-νη-συ-χί-ας -και εν-τό-νου προ-βλη-μα-τι-σμού πλη-ρο-φο-ρού-μα-στε την πρό-θε-ση του Υ-πουρ-γεί-ου Ε-θνι-κής Άμυ-νας να προ-χω-ρή-σει στην κα-τάρ-γη-ση του 628 Τάγ-μα-τος Πε-ζι-κού και του Στρα-το-πέ-δου «Υ-πο-λο-χα-γού Θω-μά Τρι-άν-τη» στους Φι-λι-ά-τες Θε-σπρω-τί-ας.

Ο εν λό-γω δί-και-ος προ-βλη-μα-τι-σμός μας δεν α-πο-τε-λεί ε-πι-πό-λαι-η αν-τί-δρα-ση σε μί-α α-με-λη-τέ-α αλ-λα-γή με σκο-πό την πρό-ο-δο και τον εκ-συγ-χρο-νι-σμό, αλ-λά βα-θι-ά πε-ποί-θη-ση, η ο-ποί-α προ-κύ-πτει α-πό μί-α ζω-τι-κό-τα-της ση-μα-σί-ας με-τα-βο-λή του χα-ρα-κτή-ρα της α-κρι-τι-κής πε-ρι-ο-χής των Φι-λι-α-τών και εν γέ-νει της Θε-σπρω-τί-ας.

Το 628 Τάγ-μα Πε-ζι-κού και το Στρα-τό-πε-δο «Υ-πο-λο-χα-γού Θω-μά Τρι-άν-τη» Φι-λι-α-τών α-πο-τε-λούν α-νυ-πέρ-βλη-τα ε-χέγ-γυ-α της ε-θνι-κής α-σφά-λει-ας της πε-ρι-ο-χής μας και της χώ-ρας μας στο βο-ρει-ο-δυ-τι-κό της τμή-μα. Συγ-κε-κρι-μέ-να, το ι-στο-ρι-κό Στρα-τό-πε-δο «Υ-πο-λο-χα-γού Θω-μά Τρι-άν-τη» εί-ναι το μο-να-δι-κό στον νο-μό Θε-σπρω-τί-ας και κα-τέ-χει νευ-ραλ-γι-κή θέ-ση στην πα-ρα-με-θό-ρι-ο αυ-τή πε-ρι-ο-χή της Ελ-λά-δας, με α-πο-τέ-λε-σμα το έρ-γο του να κρί-νε-ται α-ναν-τι-κα-τά-στα-το ως προς την α-πο-τε-λε-σμα-τι-κή πε-ρι-φρού-ρη-ση του τό-που μας, την α-σφά-λει-α των κα-τοί-κων του και την υ-πε-ρά-σπι-ση των ε-θνι-κών δι-καί-ων γι-α τη δι-α-τή-ρη-ση της ελ-λη-νι-κό-τη-τας της πε-ρι-ο-χής και- την αδι-α-πραγ-μά-τευ-τη προ-στα-σί-α των ο-ρί-ων της, έ-ναν-τι κά-θε ε-πε-κτα-τι-κής πο-λι-τι-κής και ιμ-πε-ρι-α-λι-στι-κής ε-πι-βου-λής.

Προς ε-πίρ-ρω-ση των λε-γο-μέ-νων μας, ε-πι-ση-μαί-νου-με ό-τι, εν ό-ψει της κα-τάρ-γη-σης των προ-α-να-φερ-θει-σών α-μυν-τι-κών δυ-νά-με-ων, κυ-κλο-φό-ρη-σαν στους Φι-λι-ά-τες φυλ-λά-δι-α, ό-που α-να-γρα-φό-ταν η φρά-ση “Α-πε-λευ-θε-ρω-τι-κός Στρα-τός Θε-σπρω-τί-ας”, στο κέν-τρο δέ-σπο-ζε η αλ-βα-νι-κή ση-μαί-α, ε-νώ στο τέ-λος α-κο-λου-θού-σε το σύν-θη-μα “Free Chameria” [Chameria (Τσα-μου-ρι-ά) εί-ναι η Αλ-βα-νι-κή ο-νο-μα-σί-α της Θε-σπρω-τί-ας].

Τα εν λό-γω φαι-νό-με-να, σε συν-δυ-α-σμό με την ε-πι-κεί-με-νη α-πο-μά-κρυν-ση α-πό την α-κρι-τι-κή πε-ρι-ο-χή μας κά-θε πα-ρά-γον-τα ε-θνι-κής α-σφά-λει-ας και πο-λι-τι-κής προ-στα-σί-ας, θα έ-χουν ο-μο-λο-γου-μέ-νως δρα-μα-τι-κά α-πο-τε-λέ-σμα-τα τό-σο σε ε-θνι-κό, ό-σο και το-πι-κό-κοι-νω-νι-κό ε-πί-πε-δο.

Οι ε-πι-πτώ-σεις στην εν-δε-χό-με-νη, αλ-λά κα-θό-λου α-πί-θα-νη, υ-πο-νό-μευ-ση των ε-θνι-κών μας συμ-φε-ρόν-των λό-γω της κα-τάρ-γη-σης της στρα-τι-ω-τι-κής δυ-νά-με-ως της πα-ρα-με-θο-ρί-ου πε-ρι-ο-χής μας, εί-ναι προ-φα-νέ-στα-τες και, ως εκ τού-του, α-δύ-να-τον να υ-πο-τι-μη-θούν, γε-γο-νός που κα-θι-στά ε-πι-τα-κτι-κό-τα-τη την α-νάγ-κη γι-α την ε-ξεύ-ρε-ση ά-με-σης λύ-σης ή και με-τα-βο-λής των α-φο-ρών-των σε αυ-τήν σχε-δι-α-σμών του αρ-μο-δί-ου Υ-πουρ-γεί-ου Ε-θνι-κής Άμυ-νας.

Ε-πι-προ-σθέ-τως, βέ-βαι-α, η κα-τάρ-γη-ση του 628 Τάγ-μα-τος Πε-ζι-κού και του Στρα-το-πέ-δου «Υ-πο-λο-χα-γού Θω-μά Τρι-άν-τη» στους Φι-λι-ά-τες

Θε-σπρω-τί-ας, ε-νέ-χει και ση-μαν-τι-κό-τα-τους κιν-δύ-νους γι-α την πλή-ρη α-πο-δυ-νά-μω-ση της το-πι-κής μας κοι-νω-νί-ας.

Η δι-αρ-κής μεί-ω-ση του πλη-θυ-σμού της α-κρι-τι-κής ε-παρ-χί-ας μας ση-μαί-νει ο-λο-έ-να και εν-το-νό-τε-ρα τη δρα-μα-τι-κή ε-ρη-μο-ποί-η-σή της, πολ-λώ δε μάλ-λον υ-πό τη δι-αρ-κή α-πει-λή ο-ποι-ασ-δή-πο-τε αλ-λό-τρι-ας ε-πι-βου-λής και με τη δι-και-ο-λο-γη-μέ-νη α-να-σφά-λει-α που αυ-τή συ-νε-πά-γε-ται. Έτ-σι, ά-με-σο συ-νε-πα-κό-λου-θο της εγ-κα-τά-λει-ψης του τό-που μας γί-νε-ται ο πλή-ρης α-φα-νι-σμός του, λό-γω της με-τα-βά-σε-ως και συγ-κεν-τρώ-σε-ως των ε-να-πο-μει-νάν-των κα-τοί-κων του στα με-γά-λα α-στι-κά κέν-τρα, ε-νώ, προ-φα-νώς, σε πε-ρί-πτω-ση που δεν λη-φθού-ν κα-τάλ-λη-λες α-πο-φά-σεις και ά-με-σα μέ-τρα εκ μέ-ρους της Πο-λι-τεί-ας, το πε-ρι-γρα-φό-με-νο κοι-νω-νι-κό και δη-μο-γρα-φι-κό φαι-νό-με-νο μέλ-λει να πλή-ξει ο-λό-κλη-ρη την α-κρι-τι-κή Θε-σπρω-τί-α, αλ-λά και γε-νι-κώς την Ήπει-ρο, που ως γε-ω-γρα-φι-κό δι-α-μέ-ρι-σμα θα υ-πο-στεί-τις α-νά-λο-γες α-να-πό-τρε-πτες συ-νέ-πει-ες.

Σκο-πός μας δεν εί-ναι να κιν-δυ-νο-λο-γή-σου-με, αλ-λά να προ-κα-τα-λά-βου-με ο-ποι-ον-δή-πο-τε κίν-δυ-νο δύ-να-ται να πλή-ξει, εν-δε-χο-μέ-νως και α-νε-πα-νόρ-θω-τα, την ε-παρ-χί-α και τη χώ-ρα μας.

Υ-πό αυ-τό το πρί-σμα εκ-θέ-του-με τους ως ά-νω πε-ρι-γρα-φό-με-νους βά-σι-μους προ-βλη-μα-τι-σμούς μας, οι ο-ποί-οι α-πο-τε-λούν πλή-ρη και α-ψευ-δή έκ-φρα-ση της α-νη-συ-χί-ας του ευ-σε-βούς και υ-ψη-λό-φρο-νος λα-ού της ι-στο-ρι-κής, μαρ-τυ-ρι-κής και α-κρι-τι-κής Θε-ο-σώ-στου Ε-παρ-χί-ας μας, πα-ρα-κα-λών-τας θερ-μώς να ε-πα-νε-ξε-τα-σθεί το ζή-τη-μα της κα-τάρ-γη-σης του 628 Τάγ-μα-τος Πε-ζι-κού και του Στρα-το-πέ-δου «Υ-πο-λο-χα-γού Θω-μά Τρι-άν-τη» Φι-λι-α-τών Θε-σπρω-τί-ας.

Ο Μη-τρο-πο-λί-της

† Ο Πα-ρα-μυ-θί-ας, Φι-λι-α-τών,

Γη-ρο-με-ρί-ου και Πάρ-γης Σε-ρα-πί-ων